

Phẩm 17: PHÂN BIỆT CÔNG ĐỨC

Sau khi tất cả chúng trong đại hội đã được nghe nói về thọ mạng kiếp số dài lâu của Phật và vô lượng, vô biên, vô số chúng sinh được lợi ích lớn như vậy, Đức Thế Tôn bảo Bồ-tát Di-lặc Ma-ha-tát rằng:

–A-dật-đa! Ta nói Như Lai thọ mạng dài lâu như vậy và có sáu trăm tám vạn ức na-do-tha hằng hà sa chúng sinh được Vô sinh pháp nhãn.

Lại có gấp ngàn lần Bồ-tát Ma-ha-tát được pháp môn Văn trì Đà-la-ni.

Lại có một thế giới có số Bồ-tát Ma-ha-tát nhiều như vi trần được pháp Nhạo thuyết biện tài.

Lại có một thế giới có số Bồ-tát Ma-ha-tát nhiều như vi trần được trăm ngàn vạn ức vô lượng pháp môn Triền Đà-la-ni.

Lại có tam thiên đại thiên thế giới có số Bồ-tát Ma-ha-tát nhiều như vi trần có thể chuyển được Pháp luân không thoái.

Lại có hai ngàn trung thiên quốc độ có số Bồ-tát Ma-ha-tát nhiều như vi trần chuyển được Pháp luân thanh tịnh.

Lại có tiểu thiên quốc độ có số Bồ-tát Ma-ha-tát nhiều như vi trần, tám đời sẽ được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Lại có bốn tứ thiên hạ có số Bồ-tát Ma-ha-tát nhiều như vi trần, bốn đời sẽ được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Lại có ba tứ thiên hạ có số Bồ-tát Ma-ha-tát nhiều như vi trần, ba đời sẽ được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Lại có hai tứ thiên hạ có số Bồ-tát Ma-ha-tát nhiều như vi trần, hai đời sẽ được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Lại có một tứ thiên hạ có số Bồ-tát Ma-ha-tát, một đời sẽ được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Lại có tám thế giới có số chúng sinh nhiều như vi trần đều phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Khi Phật nói các Bồ-tát Ma-ha-tát đó được lợi ích vì nghe pháp thì trên không trung mưa hoa Mạn-đà-la, hoa Ma-ha mạn-đà-la rải xuống vô lượng trăm ngàn vạn ức các Đức Phật đang ngồi trên tòa Sư tử dưới cội cây báu và rải lên Phật Thích-ca Mâu-ni và Phật Đa Bảo đang ngồi trên tòa Sư tử trong tháp bảy báu và cũng rải lên tất cả các Đại Bồ-tát cùng bốn bộ chúng.

Lại còn rải xuống bột hương gỗ Chiên-đàn, hương trầm thủy, trong không trung vang xa âm thanh tiếng trống trời kỳ diệu.

Lại còn thả xuống ngàn thứ Thiên y, chuỗi ngọc như chuỗi ngọc trai, chuỗi ngọc ma-ni, chuỗi ngọc như ý đầy khắp chín phương và những lò hương báu xông đốt các thứ hương vô giá tự nhiên từ bốn phía đến cúng dường đại chúng.

Trên mỗi Đức Phật có các vị Bồ-tát cầm phướn lọng, lần lượt lên đến trời Phạm thiên. Các vị Bồ-tát đó dùng âm thanh vi diệu hát lên vô lượng bài tụng tán, ca ngợi chư Phật.

Bấy giờ Bồ-tát Di-lặc từ tòa ngồi đứng dậy, trích vai áo bên phải, chấp tay hướng Phật mà nói bài kệ:

*Thế Tôn có sức lớn
Thọ mạng không thể lường.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vô số các Phật tử
Nghe Thế Tôn phân biệt,
Nói được pháp lợi ích
Lòng hân hoan vui mừng.
Nào trụ bậc Bất thoái
Nào được Đà-la-ni,
Nào Vô ngại nhạo thuyết
Vạn ức Triền tống trì.
Hoặc có cõi đại thiên
Bồ-tát như vi trần,
Mỗi vị đều có thể
Chuyển Pháp luân không thoái.
Lại có cõi trung thiên
Bồ-tát như vi trần,
Mỗi vị đều có thể
Chuyển Pháp luân thanh tịnh.
Lại có cõi tiểu thiên
Bồ-tát như vi trần,
Còn dư lại tám đời
Sẽ được thành Phật đạo.
Lại có bốn, ba, hai
Tứ thiên hạ như thế,
Bồ-tát như vi trần,
Theo số đời thành Phật.
Hoặc một tứ thiên hạ
Bồ-tát như vi trần,
Còn dư lại một đời,
Sẽ thành Nhất thiết trí.
Hàng chúng sinh cũng vậy
Nghe Phật thọ dài lâu,
Được vô lượng quả báo
Vô lậu rất thanh tịnh.
Lại có tám thế giới
Chúng sinh như vi trần,
Nghe Phật nói thọ mạng
Đều phát tâm Vô thượng.
Thế Tôn nói vô lượng
Pháp không thể nghĩ bàn.
Được nhiều sự lợi ích
Như hư không vô biên
Mưa hoa trời Mạn-đà,
Ma-ha mạn-đà-la
Thích, Phạm như hằng sa
Vô số cõi Phật đến
Rưới Chiên-đàn, trầm thủy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Tán mạn xuống khắp nơi
Như chim trời bay lượn
Cúng dường các Đức Phật.
Trống trời từ không trung
Tự nhiên vang tiếng lạ.
Thiên y ngàn muôn thứ
Uyển chuyển nhẹ rơi rơi.
Các lò hương đẹp quý
Vô giá khói hương xông.
Tự nhiên đều cùng khắp
Cúng dường chư Thế Tôn.
Có các Đại Bồ-tát
Tay cầm phướn lọng báu
Muôn vàn thứ quý lạ
Lần lượt đến Phạm thiên,
Trước mỗi mỗi Đức Phật
Treo tràng phan bảo cái.
Cũng dùng ngàn vạn kệ
Ca vịnh chư Như Lai.
Tất cả những việc ấy
Từ xưa chưa từng có.
Nghe Phật thọ vô lượng,
Tất cả đều vui mừng.
Phật tiếng đồn mười phương
Rộng lợi ích chúng sinh.
Đủ tất cả căn lành,
Để giúp tâm Vô thượng.*

Bấy giờ Phật bảo Bồ-tát Di-lặc Ma-ha-tát:

–A-dật-đa! Có chúng sinh nào nghe Phật thọ mạng dài lâu như thế, cho dù có thể sinh một niệm tin hiểu, sẽ được công đức không thể hạn lượng. Nếu có thiện nam, thiện nữ, vì đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, trong tám mươi vạn ức na-do-tha kiếp tu năm pháp Ba-la-mật: Bố thí ba-la-mật, Trì giới ba-la-mật, Nhẫn nhục ba-la-mật, Tinh tấn ba-la-mật, Thiền định ba-la-mật, trừ Trí tuệ ba-la-mật, đem công đức này sánh với công đức tin hiểu trước không được một phần trăm, một phần ngàn, một phần trăm ngàn vạn ức, cho đến tính toán thí dụ cũng không thể biết được. Nếu thiện nam, thiện nữ đã có được công đức như thế mà còn bị thoái chuyển nơi quả vị Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác là không thể có lẽ đó.

Bấy giờ Thế Tôn muốn làm rõ lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

*Nếu cầu trí tuệ Phật
Trong tám mươi vạn ức
Na-do-tha kiếp số
Tu năm Ba-la-mật.
Ở trong các kiếp đó
Bố thí cúng dường Phật
Và đệ tử Duyên giác*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Cùng các chúng Bồ-tát,
Thức trần cam mỹ vị,
Trang phục, giường nệm quý,
Chiên-đàn dựng tinh xá,
Tạo vườn rừng trang nghiêm.*

Lại nữa, này A-dật-đa! Nếu có người nghe nói thọ mạng của Phật dài lâu, hiểu ý nghĩa của lời nói đó, người ấy sẽ được công đức không có hạn lượng, có thể phát khởi trí Tuệ vô thượng của Như Lai. Huống chi là người rộng nghe kinh này, hoặc khuyên người nghe, hoặc tự thọ trì, hoặc khuyên người thọ trì, hoặc tự chép, hoặc khuyên người chép, hoặc đem hương hoa, chuỗi ngọc, phướn lọng, dầu thơm, đèn nến cúng dường quyển kinh, công đức của người này vô lượng, vô biên, có thể phát sinh Nhất thiết chủng trí.

A-dật-đa! Nếu thiện nam, thiện nữ nghe ta nói thọ mạng dài lâu sinh lòng tin hiểu, tức là thấy Phật thường tại núi Kỳ-xà-quật thuyết pháp có chúng Đại Bồ-tát và hàng Thanh văn vây quanh. Lại thấy cõi Ta-bà này đất bằng lưu ly ngay ngắn bằng phẳng, vàng Diêm-phù-đàn ngăn tám nẻo, cây báu thẳng hàng, nhà cửa lầu đài đều bằng bảy báu có chúng Bồ-tát ở. Nếu có người quán tưởng được như vậy thì phải biết rằng đó là quán tưởng tin hiểu sâu sắc.

Và lại sau khi Như Lai diệt độ, nếu có người nghe kinh này mà không chê bai, sinh lòng tùy hỷ thì phải biết rằng người đó đã có tướng tin hiểu sâu sắc, huống chi là người đọc tụng thọ trì kinh này. Người này sẽ là người đầu đội Như Lai.

A-dật-đa! Thiện nam, thiện nữ đó không cần phải vì ta mà xây dựng chùa tháp, cất nhà Tăng, dùng bốn việc cúng dường để cúng chúng Tăng. Vì sao vậy? Vì thiện nam, thiện nữ đó thọ trì đọc tụng kinh điển này tức đã là xây tháp, dựng nhà Tăng, cúng dường Tăng chúng rồi, tức là đã đem xá-lợi của Phật dựng tháp bảy báu cao rộng nhỏ dần lên đến tận trời Phạm thiên, treo phướn lọng khuông báu, hương hoa, chuỗi ngọc, hương bột, hương xoa, hương đốt, các thứ trống, các thứ âm nhạc, ống tiêu, ống sáo, không hầu, các thứ vũ kỹ, dùng âm thanh vi diệu ca ngâm khen ngợi, như là đã làm việc cúng dường như vậy trong vô lượng ngàn vạn ức kiếp rồi.

A-dật-đa! Nếu sau khi ta diệt độ, nghe kinh điển này có người thọ trì, hoặc tự chép, hoặc bảo người chép, tức là đã xây dựng nhà Tăng, dùng gỗ Chiên-đàn đồ cất cung điện nhà cửa ba mươi hai tòa sở, cao bằng tám cây đa-la cao rộng đẹp đẽ cho trăm ngàn Tỳ-kheo ở. Nơi đó có lập vườn rừng, ao tắm, chỗ đi kinh hành, hang động ngồi thiền, y phục, lương thực thực phẩm, giường nệm, thuốc thang, tất cả thú vui đều đủ. Những nhà Tăng có trăm ngàn vạn ức lầu gác như thế, số đó nhiều vô lượng để hiện tiền cúng dường ta và các vị Tỳ-kheo Tăng. Cho nên ta nói sau khi diệt độ nếu có người thọ trì đọc tụng, vì người khác nói, hoặc bảo người chép, cúng dường quyển kinh thì không cần phải dựng chùa tháp, tạo lập nhà Tăng, cúng dường Tăng chúng. Huống chi lại có người hay thọ trì kinh này mà cả đến tu hành bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, nhất tâm, trí tuệ, công đức người này rất đặc biệt vượt trội vô lượng, vô biên.

Ví như hư không, Đông, Tây, Nam, Bắc, bốn phía, trên, dưới, vô lượng, vô biên. Công đức của người đó cũng vô lượng, vô biên như vậy mau đến bậc Nhất thiết chủng trí. Nếu có người đọc tụng thọ trì kinh này, giảng giải cho người khác, hoặc tự chép, hoặc bảo người chép, lại có thể dựng tháp, tạo lập nhà Tăng, cúng dường khen ngợi chúng Thanh văn tăng, cùng dùng trăm ngàn vạn cách tán dương mà khen ngợi công đức của Bồ-tát. Lại vì người khác mà dùng nhiều nhân duyên tùy nghĩa giải thích kinh Pháp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hoa này và còn có thể giữ giới thanh tịnh, ở chung cùng người nhu hòa, nhẫn nhục không nóng giận, chí niệm kiên cố, thường coi trọng việc ngồi thiền, đạt các cảnh thiền định sâu xa, tinh tấn mạnh mẽ, nhiếp các căn lành, căn lành lợi, trí tuệ sáng suốt khéo léo giải đáp các vấn nạn.

A-dật-đa! Nếu sau khi ta diệt độ, các thiện nam, thiện nữ thọ trì đọc tụng kinh điển này, lại có các công đức lành như thế, phải biết rằng người đó đã đến đạo tràng ngồi dưới cây đạo thọ tiếp cận đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

A-dật-đa! Những nơi nào các thiện nam, thiện nữ đó hoặc ngồi, hoặc đứng, hoặc đi hãy nên xây tháp, tất cả trời người đều phải cúng dường như tháp của Phật vậy.

Bấy giờ Thế Tôn muốn làm rõ lại nghĩa này mà nói bài kệ:

*Sau khi ta diệt độ
Ai phụng trì kinh này,
Người đó phước vô lượng
Như trên đã nói rõ.
Như vậy là đầy đủ
Tất cả các cúng dường.
Dùng xá-lợi xây tháp,
Dùng bảy báu trang nghiêm,
Chùa tháp rất cao rộng
Nhỏ dần đến Phạm thiên.
Chuông báu ngàn vạn ức
Gió động vang tiếng mâu.
Lại trong vô lượng kiếp
Mà cúng dường tháp đó.
Hoa, hương các chuỗi ngọc
Thiên y cùng kỹ nhạc,
Đèn thấp bằng dầu thơm
Chung quanh thường chiếu sáng.
Vào đời ác mạt pháp
Người nào trì kinh này,
Tức là đã đầy đủ
Các cúng dường như trên.
Nếu hay trì kinh này
Thì như Phật hiện tại,
Dùng Chiên-đàn ngũ đầu
Cất nhà Tăng cúng dường.
Nhà ba mươi hai sở
Cao tám cây Đa-la,
Thịnh soạn, y phục tốt,
Giường nằm đều đầy đủ,
Cho trăm ngàn chúng Tăng.
Vườn rừng các ao tắm,
Chỗ kinh hành, ngồi thiền
Đều trang nghiêm đẹp đẽ.
Nếu có lòng tin hiểu,*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trì tụng và sao chép,
Nếu lại bảo người làm
Và cúng dường kinh quyển.
Rải hương hoa, hương bột,
Dùng Tu-mạn, Chiêm-bạc,
A-đề, Mộc-đà-la,
Thường thắp bằng dầu thơm.
Người cúng dường như thế
Được công đức vô lượng.
Như hư không vô biên,
Phước đó cũng như vậy.
Huống chi trì kinh này,
Lại bố thí, trì giới,
Nhẫn nhục, vui thiền định,
Không giận, không ác khẩu,
Cung kính nơi tháp miếu,
Khiêm tốn với Tỳ-kheo,
Xa lìa lòng tự cao
Thường tư duy trí tuệ.
Bị vấn nạn không giận,
Tùy thuận mà giải thích.
Nếu làm được hạnh đó,
Công đức lường không hết.
Nếu thấy Pháp sư này
Thành tựu công đức ấy,
Thì dùng hoa trời rải,
Lấy áo trời che thân,
Đầu mặt tiếp chân lạy,
Sinh lòng tưởng như Phật.
Và nên nghĩ thế này:
Không lâu đến đạo thọ,
Được vô lậu vô vi,
Làm lợi ích trời người.
Nơi trú xứ người ấy,
Kính hành hoặc ngồi nằm,
Cho đến nói một kệ,
Ở đó nên xây tháp,
Trang nghiêm cho đẹp đẽ,
Dâng các thức cúng dường.
Phật tử ở chỗ này,
Tức là Phật thụ dụng,
Thường ở tại nơi đó,
Kính hành và ngồi nằm.

